

THƯỜNG MÃY CHO VỪA

TRINH LAM NGAN

Nhiều khi muốn về mà ngại lòng người đã quên ta.
Từ lúc rời xa chắc gì ai vẫn giữ nguyên lòng.
Đâu còn ngày nao then thùng nghiêng nón, đâu tan trường nghiêng mặt làm duyên.
Hỏi có còn duyên hay lẽ duyên rồi hỏi người tình ơi
Ơi người tình ơi tuy cách biệt phương trời nhưng lòng ta không giây phút nào người
thương về trời quê, thương đời hoa, tháng năm dài u hoài, hương sắc đánh nhát
phai. Mua đi thôi đừng, xin đừng rơi mưa khiến hoa tả tơi, xin đừng rơi
nữa cho héo lòng ai, cầu mong mai sớm nắng lên, nắng lên cho hồng nét
môi. Dù xa cuối trời nhưng lòng ta nào đã đi xa.
Đường phố làng quê vẫn còn luôn ấp ủ trong lòng.
Êm đêm giòng sông, giọng hò trong gió, canh vắng im lìm vắng giọng ầu ơ